

tydelige — til vort offentlige Skolevæsen, er det ikke for meget at forlange, at det levende Materiale, man har at arbejde med, omgaaes paa den varligste Maade. Det skal man ikke slaa sig til Rette med, men det skal man tale sig til Rette med, og man bør gøre sig de pinligste Bestræbelser for at overvaage, at man ikke gør noget Barn Uret.

Ærede Medlemmer skulde vide, hvilken Bitterhed der raader hos mange voksne Mænd og Kvinder, naar Talen falder paa den Skole, de som Børn have søgt. Mange have gode Minder fra Skolen, men der er ogsaa mange, der gemme paa bitre Minder. Naar man nu i vore Dage, og navnlig i den allersidste Tid, har talt, som jeg ogsaa nævnte i Gaar, i saa udpræget Grad om Tonen indenfor Hæren, der ikke er for god, og som trænger til at forbedres, og om de daarlige Minder, Soldaterne kunne have fra deres Tjenestetid, gælder akkurat det samme for Skolens Vedkommende. Her taales den Dag i Dag Lærere, som møde berusede i deres Tjeneste, Folk, der ere paavirkede af Alkohol, faa Lov til at være Lærere. Det taales endnu, at der ofte føres simpel, uhøvisk og daarlig Tone ind i Klassen. Børnene kunne ikke klage. Soldaterne kunne ganske vist mange Gange ikke klage til Autoriteterne — ofte er det dog utidig Frygt, som afholder dem derfra —, men de kunne klage til andre. Børnene kunne ikke klage. Jeg vil vove den Paa-stand, at Tonen i en stor Del af Skolerne ikke er en Smule bedre end i Hæren, og naar man endelig vil fælde en retfærdig Dom baade over den ene og den anden Institutions ledende Folk, maa man i hvert Fald ikke i særlig Grad angribe den ene og glemme den anden. Jeg vil stille den Opfordring til den højtrædede Kultusminister, at vi faa Straffeprotokollerne fra de forskellige Kommuneskoler frem, saa at vi kunne se, i hvilket Omfang der virkelig tildeles korporlig Tugt. Og dette Spørgsmaal, hvad der da maa gøres med disse Sinkere, delvis uskikkelige Børn eller Børn, som have overordentlig vanskeligt ved at indordne sig under Skolens Disciplin og Orden, maa dernæst i samme Forbindelse tages op til Overvejelse.

Jeg var for nogen Tid siden ovre paa Ærø. Anmodet af Forstanderen paa Ærøskøbing Børnehjem — vel sagtens i min Egenskab af Medlem af Børneudvalget — tog jeg derover og saa paa Forholdene. Efter at Forstanderen og jeg havde talt en Times Tid sammen, sagde han: Nu gaa min Hustru og jeg, og saa overlader jeg

Drengene til Dem. Det er første Gang, at en Forstander for et Børnehjem har vist mig den Tillid at lade mig tale frit og uhindret med Børnene — en Tillid, som det selvfølgelig heller aldrig kunde falde mig ind at misbruge. Jeg talte et Par Timer med disse Smaapurke fra 10 til 14 Aar, og jeg fik et meget stort Antal af værdifulde Oplysninger, som jeg senere meddelte Forstanderen, og som han for manges Vedkommende var glad over, fordi de supplerede, hvad han vidste. Det viste sig, at hver eneste af Drengene paa dette Børnehjem, hvor de altsaa vare anbragte ved det offentlige Foranstaltning, havde haft Pladser ude, havde tjent. Ikke mindre, end 7 af de 20 Drengene havde været beskæftigede som Keglerejsere og vare komne hjem Kl. 12, 12¹/₂, 1, ja indtil Kl. 2 om Natten. Det viste sig, at 4 af Drengene havde været Mælkedrengene og havde maattet staa op om Morgenen Kl. 3—3¹/₂. Et Par af Drengene havde fulgt med deres Moder paa Herregaarden Kl. 3 om Morgenen, og alle Børnene havde faaet Prygl i deres Hjem, den store Flerhed havde faaet Prygl i Skolen, men ikke et eneste af disse Børn havde faaet Prygl her. De bleve underviste af Lærere fra den lille By Ærøskøbing. I Modsætning til adskillige Børnehjem, hvor man har faste Lærere og for Resten paa Grund af Lønningernes Lidenskab er nødt til at antage ofte mindre kvalificerede Kræfter, havde man her Lærere fra selve Byen Ærøskøbing, som underviste i den almindelige Folkeskole der. Det var modne, dygtige Mænd, som mødte disse Børn med Forstaaelse, og det var en Fornøjelse at høre disse Børn fortælle om, hvilken Forvandling til det gode det havde været for dem, at de vare komne bort fra de elendige Hjem, bort fra det strenge Arbejde i Pladserne baade paa Land og i By og bort fra Skolen, hvor man i mange Tilfælde ikke havde forstaaet dem. Jeg tror, at de, som have med denne Sag at gøre, vilde vinde megen Forstaaelse, hvis de i højere Grad søgte at sætte sig ind i Børnenes Forhold, i deres Tankegang, i hele deres Sjæleliv. Man forstaaer dem ikke, og man bryder sig i mange Tilfælde ikke om at forstaa dem.

I de Sager, som jeg f. Eks. har haft Lejlighed til baade her og ude i Provinsen at beskæftige mig med vedrørende mishandlede, slet røgtede Børn, har det ofte vist sig saare vanskeligt at faa samstemmende Vidnesbyrd. Det har vist sig, at naar der f. Eks. fra Beboerne i en Ejendom eller Folk, som have været kendte